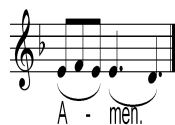

Sekvence „Stabat Mater“ T: Jacopone da Todì (+1306)(1.-10.sl) – N,T:11.-15.sl.: Petr Chaloupský OP (*1964)

píseň k památce Panny Marie Bolestné (15. září) a na dobu postní (křížová cesta)

2. Ó jak smutná, zkormoucená - byla ona svatá žena, - Matka Požehnaného!
Jak se chvěla, jak trpěla - zbožná Matka, když viděla - muka Syna milého!
3. Kdo z nás by se za pláč styděl, - kdyby Matku Páně viděl - v těžkém hoří nevinném.
Kdo by zůstal bez bolesti, - svatou Matku vida nésti - muka kříže se Synem!
4. Pro nepravost hříšných bratří - trpí Ježíš. Na něj patří, - jak ho člověk bičoval;
na drahého hledí Syna, - jak opuštěn, v mukách hyna, - ducha Otcí odevzdal.
5. Nuže, Matko, lásky zdroji, - dej ať bol mě s tebou spojí - ať jej s tebou prožívám;
dej, ať láskou vzplanout mohu - k trpícímu Kristu Bohu, - ať se jemu podobám!
6. Svatá Matko, vroucně prosím, - dej ať v hloubi srdce nosím - živé stopy svatých ran,
na bolestech Syna tvého, - pro mé hříchy zmučeného, - ať i mně je podíl dán!
7. Dej, ať ráda duše strádá, - s Kristem snášet muka žádá, - denně, pokud budu žít;
vedle kříže s tebou státi, - spolu s tebou věrně lkáti, - Syna tvého usmířiti!
8. Panno panen, jasná Paní, - dej mi ve svém slitování - druhem tvého žalu být;
v každé době blízký tobě, ať smrt Páně nesu v sobě, - z jeho ran ať umím žít.
9. Ať mě každý bol s ním sblíží, - ať mám lásku k jeho kříži, - svatou krví opojen!
Abych nebyl vydán ohni, - přimluvami Pána pohni, - chraň mě, Panno v soudný den!
10. Až se budu odtud bráti, - Kriste, rač mi s Matkou dáti, - v nebi palmu vítězství;
a když toto tělo skoná, dej ať duše bezúhonná - v rajske slávě tvé se skví!
11. Teď v čas poslední na kříži, - Matka vidí, že se blíží, - Synovo umučení.
Otevřený bok jest jeho, - pryšící krev s vodou z něho, - velké to zarmoučení.
12. I sedmero tvých bolestí, - rozvažuji s tebou nésti, - tak má duše nařiká.
Anna též to prorokuje, - Simeon to oznamuje, - že srdce meč proniká.
13. Matko tys plná žalosti, - zbavená jsi vši radosti, - že Syn tvůj teď oněměl.
Vždyť on pněl pro lid na kříži, - hříchů našich velkou tíží, - za nás mnoho vytrpěl.
14. Tíše u hrobu teď sedí, - zarmoucená k nebi hledí, - Synáčka oplakala.
Slzami mu hrob vykrápi, - převělice se tak trápí, - neboť jej milovala.
15. Tvoje ať nesmírná žalost - i v nás hříšných vzbudí lítost, - abychom se již káli.
Abychom byli smířeni - a též Synem tvým spaseni, - věčnosti tak dosáhli.

Sekvence „Stabat Mater“ T: Jacopone da Todì (+1306)(1.-10.sl) – N,T:11.-15.sl.: Petr Chaloupský OP (*1964)

píseň k památce Panny Marie Bolestné (15. září) a na dobu postní (křížová cesta)

2. Ó jak smutná, zkormoucená - byla ona svatá žena, - Matka Požehnaného!
Jak se chvěla, jak trpěla - zbožná Matka, když viděla - muka Syna milého!
3. Kdo z nás by se za pláč styděl, - kdyby Matku Páně viděl - v těžkém hoří nevinném.
Kdo by zůstal bez bolesti, - svatou Matku vida nésti - muka kříže se Synem!
4. Pro nepravost hříšných bratří - trpí Ježíš. Na něj patří, - jak ho člověk bičoval;
na drahého hledí Syna, - jak opuštěn, v mukách hyna, - ducha Otcí odevzdal.
5. Nuže, Matko, lásky zdroji, - dej ať bol mě s tebou spojí - ať jej s tebou prožívám;
dej, ať láskou vzplanout mohu - k trpícímu Kristu Bohu, - ať se jemu podobám!
6. Svatá Matko, vroucně prosím, - dej ať v hloubi srdce nosím - živé stopy svatých ran,
na bolestech Syna tvého, - pro mé hříchy zmučeného, - ať i mně je podíl dán!
7. Dej, ať ráda duše strádá, - s Kristem snášet muka žádá, - denně, pokud budu žít;
vedle kříže s tebou státi, - spolu s tebou věrně lkáti, - Syna tvého usmířiti!
8. Panno panen, jasná Paní, - dej mi ve svém slitování - druhem tvého žalu být;
v každé době blízký tobě, ať smrt Páně nesu v sobě, - z jeho ran ať umím žít.
9. Ať mě každý bol s ním sblíží, - ať mám lásku k jeho kříži, - svatou krví opojen!
Abych nebyl vydán ohni, - přimluvami Pána pohni, - chraň mě, Panno v soudný den!
10. Až se budu odtud bráti, - Kriste, rač mi s Matkou dáti, - v nebi palmu vítězství;
a když toto tělo skoná, dej ať duše bezúhonná - v rajske slávě tvé se skví!
11. Teď v čas poslední na kříži, - Matka vidí, že se blíží, - Synovo umučení.
Otevřený bok jest jeho, - pryšící krev s vodou z něho, - velké to zarmoučení.
12. I sedmero tvých bolestí, - rozvažuji s tebou nésti, - tak má duše nařiká.
Anna též to prorokuje, - Simeon to oznamuje, - že srdce meč proniká.
13. Matko tys plná žalosti, - zbavená jsi vši radosti, - že Syn tvůj teď oněměl.
Vždyť on pněl pro lid na kříži, - hříchů našich velkou tíží, - za nás mnoho vytrpěl.
14. Tíše u hrobu teď sedí, - zarmoucená k nebi hledí, - Synáčka oplakala.
Slzami mu hrob vykrápi, - převělice se tak trápí, - neboť jej milovala.
15. Tvoje ať nesmírná žalost - i v nás hříšných vzbudí lítost, - abychom se již káli.
Abychom byli smířeni - a též Synem tvým spaseni, - věčnosti tak dosáhli.

